

Ursprungsdokumentet är en anteckningsbok som morfar började skriva ner sin levnadshistoria i under sin sjukdom ca 1982. Han fick aldrig möjlighet att avsluta sin berättelse. Ursprungstexten är i ett ända stycke, det saknas helt punkt, komma och stor bokstav.

Min far var född 31/12-63 min mor var född 7/11 1857 far var Knekt, han hade soldattorpet i Nyarp. Det var så stort att han kunde ha två kor och grisar och höns. Han kunde ju inte leva på det, vi var ju åtta syskon. Han fick arbeta utom hemmet mycket. Mor hade Viktor med sig när hon gifte sig med far 1887. Då var Viktor 15 år. Sen föddes Ester 1889 5/2, sen föddes Erik 1891, Oskar 21 juni 1894 sen föddes jag 22 November 1897, Anny 26 juli 1899. Sedan gick det tre år då dog min mor. Jag var då fem år så jag har inte så många minnen av henne. Jag minns när hon låg sjuk. Anny och jag lade på henne filter och rockar för att hon inte skulle frysa. Och sista morgonen när hon hade slutat när jag vaknade tittade åt sängen och såg att den var tom frågade jag var är mamma då svarade Erik att hon är på logen. Då trodde jag att hon var i lagårn och fodrade korna så jag somnade om igen. Sen minns jag inget mer av min mor. Sen var mina fastrar Emma och Sofia hemma och hjälpte far första året. Och sen andra året var Ester tretton år och Erik elva år så då klarade far sig utan hjälp. Och sedan 1904 gifte han om sig med Anna Gustavsson från Hunseberg. Hennes föräldrar hade en stuga intill liden i Hunseberg. Hon skulle bli vår nya mamma och blev det till sin död 1950. Ett år gick, 1905 fick jag börja skolan. Mor var med mig första dagen. Sedan följdes Oskar och jag åt det var inte så nära ungefär 2 kilometer ifrån Nyarp till Fågelvik sen om ett par år slutade Oskar skolan sen fick Anny och jag följas åt vi gick sommar som vinter då fanns inga skolsjutsar och när vi kom hem kl. 4 halv 5 var det att läsa läxorna vi hade inget elektriskt ljus på vintern fick vi sitta vid öppna spisen och läsa 1904 föddes Ejnar sen fick Anny å jag passa honom vi fick turas om att vagga honom far arbetade varje dag på vintern i skogen på sommaren grävde han diken eftersom han tjänade som soldat vid regementet så fick han tjänstgöra en månad varje år vi barn vi fick inga leksaker det fick vi göra själv jag minns att vi hade käppar till hästar vi hade var sina både ridhästar och arbetshästar. Ridhästarna gjorde vi finare dem skalade vi och gjorde dem fina arbetshästarna var lite klumpigare dem var vi inte så noga med stallet hade vi vid ladugårdsväggen så gjorde vi vagnar hjulen sågade vi ut av runda björkstockar på vintern gjorde vi kåpor och åkte på så hade vi ett helt berg med porslinsbitar som vi lekte med det var Oskar och jag som hade dem till kor och hästar och grisar och andra djur så gjorde vi mycket annat jag minns en gång gjorde jag ett vattenverk i ett dike ner på ägorna där fanns vatten särskilt på våren jag gjorde ett vattenhjul som gick runt och så en hammare som slog på ett påtlock det smällde så det hördes långa vägar jag minns att far sade en gång jag begriper vem det är som bästar där nere så han gick och tittade då fick han se mästerverket en gång skulle jag skoja med far det var en söndag mor var inte hemma och far låg ute och vilade det var sommar jag gick upp på vinden och fick tag i mors kjol och kappa och kläde på huvudet och klädde ut mig till en gammal tant och smög mig bakom huset och gick förbi far och hälsade far gick upp och följde efter mig men han tappade mig ur sikte sen när jag gick hem träffade jag skomakars Gunnar då talade jag om för honom att jag hade klätt ut mig sen när mor kom hem sa far det har gått en käring förbi jag kunde inte känna igen henne sen efter några dagar talade Gunnar om för far att det var jag som hade klätt ut mig och sen en dag när vi åt frukost sade far nu vet jag vad det var för en käring som gick förbi i söndags sen gjorde vi allt en del odygder ibland min farfars stuga låg ett litet stycke ifrån den var ju öde och som det behagade Gerda och mig att slå ut alla fönster utan ett fönster då fick vi bannar för det en gång minns jag Ejnar och jag fick för oss att vi skulle koka var sett ägg vi gick ut i skogen på ett berg och tände upp en eld och lade äggen i en plåtburk och kokade äggen det var inte för att vi var hungriga utan vi skulle göra något jag hade inte så lätt med mina läxor i skolan var kväll jag kom hem fick jag gå ut och hugga ved ibland fick vi gå till skogen och hämta ved och sedan hugga den och varje morgon skulle jag släppa ut korna till

vatten inte alla dagar och när de hade stått inne några dagar var de så glada så sprang de långt ut i skogen och då hade jag att göra med dem att få in dem i lagorn igen så kom jag för sent till skolan men sådant men sådant har jag glömt nu men åren gick och jag blev större fick jag följa med far till skogen och hugga ved och stock också på vintern på sommaren grävde vi diken åt bönderna 1908 tog Oskar sin första plats hos en bonde i Ledseryd i Bröttjemark jag följde honom till Alboga och åren gick 1911 komfermerades jag och sen var det min tur att flytta ur boet min första plats var hos Tedor och Ellen Karlsson i Reaby Norrgård jag hade det bra där de var snälla de är döda båda två nu deras son Elof är byggmästare han bor i Röttle jag var där i två år så jag var där när första världskriget bröt ut 1914 det blev några svåra år 1915 flyttade till Gunnar och Karin i Hunseberg Bröttjemark det var inte så lyckligt men jag fick många bekanta där bodde min mormor i sin stuga jag hälsa på henne ibland och jag blev bekant med Ejnar Johansson som jag senare tjänade kamrat med i Nissemålen i Svarttorp han tjänade i Skogsbo närmaste granne sedan kom jag till Tvente? Och Anny i Alboga där fick jag vara som en familjemedlem det var år 1917 och det året mönstrade jag sedan kom jag in i militärtjänst där var jag i tretton månader sen kom jag hem och följde med far i arbete 1918 dog min broder Erik han tjänade hos Klas i Kopparp det var spanska sjukan som tog hans liv han var bara en vecka sen fick vi köra honom till kyrkogården 1919 efter jul fick jag plats hos Oskar i Björkeberg där var Rudolf och Olga och Greta hemma på vintern körde vi massaved från Björkeberg till Öland Rudolf körde hästar och jag körde en häst och Oskar körde oxar vi körde massor med ved till sjön sen på hösten 1919 kom jag till Edvard Jansson i Uddaryd de var snälla men jag stannade bara ett år Herbert var hemma son han var bara 15 år och Hjärtryd var yngre Herbert tog över gården efter sina föräldrars bortgång just året 1920 träffade Gurli Lilja hon tjänade hos Oskar Rendal i Hovaskog vi höll kontakt med varandra sedan år efter år sen flyttade jag åter till Svente i Alboga nu körde Svente en häst till så nu har han två hästar förra gången jag var där fick jag köra oxar där tjänade jag kamrat med Sven Almkvist han var från Huskvarna vi hade mycket roligt tillsammans då var Gurli i Ormestorp men jag stannade inte mer än ett år den gången hos Svente i Alboga jag flyttade till Ekblom i Nissamålen i Svartorp där tjänade jag kamrat med Ejnar Johansson som jag tidigare nämt om vi hade roligt tillsammans han körde hästar och körde oxar han gifte sig med en av döttrarna hon hette Magnhild hos familjen Ekblom var det sex flickor och en pojk sonen hette Oskar flickorna hette Alfild Ragnhild Magnhild Gunhild Lingshild? Brynhild jag flyttade från Nissamålen till Mårtenstorp år 1921 till Nilsson där hade jag Alex till kamrat på den tiden var Gurli i Ormestorp vi hälsade på varandra och det var trevligt en gång var hon mig i Mårtenstorp men jag stannade inte där mer än ett år Oscar och jag flyttade till Kaxholmen och gick vi på Drättinge och högg i skogen på vintern vi stannade bara över vintern sen flyttade vi till Östergötland till en gård in vid fågelstad Gulberg vi tog oss åt vars xxxxxxxxxx sockerbeter vi skulle sköta över sommaren men vi stannade inte där bostaden var så dålig där hade varit ett gammalt sockerbruk i forna tider det var fyra pojkar från Växjö också de trivdes inte heller de bodde i ett stort rum och Oscar och jag hade ett mindre rum vi kom dit i mitten av mars så vi fick arbeta med allt möjligt innan det blev tid att börja arbeta med sockerbetorna vi fick köra gödsel och plöja jag fick ett par hästar den ena var så folkilsken så det var ingen som vågade gå intill honom i spiltan utav de gamla kördrängarna han hade inte varit rycktad på många år men sen sa vi att här stannar vi inte längre dom andra pojkarna de tog sina cyklar och åkte ner till Växjö en av dem hete Borg han har varit och hälsat på mig här i Gränna ett par gånger han har släktingar i Tranås Oskar och jag vi tog var sin bondplats jag tog plats på en gård i Askeby i Grebo socken Oskar tog plats på en gård närmre Lindköping det var ju inte längre än att vi åkte och hälsade på varandra där stannade vi över sommaren 24 oktober 1924 reste vi tillbaka till Småland igen bodde hemma hos far över jul jag mins vi gick hos Edberg i boget och odlade under tiden som det var milt Gurli tjänade då hos Edet och Gunnar Hård i Reaby men sen efter jul sökte jag och fick plats på Samset(?) I Jönköping och Oskar fick plats

på en gård i Järstorp? på Samset trivdes jag riktigt bra de var så snälla jag var som barn i huset husbonden hette Erik Johansson och frun hette Maria de hade två barn Doris och (Elfin överstruket) Melker min kamrat hette Sven Karlsson han bodde i ett hus som hette Änden inte långt från därifrån Gurli var och hälsade på mig en gång hon fick stanna över natten och så bodde John Bergman och hans fru Augusta han var skomakare och en som hette Gustavsson han var också skomakare men det var inte roligt jämt en gång när Sven och jag körde vete ner till Östra stationen när vi hade lastat av båda lassen så blev hästarna rädda och satte av i sken och sprang genom stan till kyrkogatan där var någon som tog hand om dem men det hände ingenting den ena hästen blev lite halt han fick stå inne några veckor Gurli tjänade hos Hulda och Oskar och Axel i Haga på den tiden den 20 november 1926 gifte vi oss Gurli och jag i prästgården i Ölmsta sen började livet på alvar vi tog plats på Drättinge i Skärsta jag som kördräng fårsta året sedan övergick jag till ladugårdskarl Gurli hjälpte till med handmjölkningen där blev vi bekanta med Anton och Astrid Landström